

[Niels Eriksen.]

har de billigste fødevarer, nogen levnedsmiddelforbruger har i Europa. Det er jo sådan, at forbrugernes udgifter til levnedsmidler beslaglægger en stadig dalende del af indtægten. Efter de sidste tal, der er opgivet, er man nu nede på 5-6 pct. i udgifter til levnedsmidler af en gennemsnitlig forbrugerindkomst. Det kan ikke præsteres i andre europæiske lande. Jeg skal ikke sige meget om kornloven. Kornloven er foreslået forlænget uændret, og det er vist også rigtigt. Jeg synes, at kornloven har fungeret godt det sidste år på nær ét punkt. Jeg beklager, at man gik væk fra at fastsætte faste priser på brødkorn. Efter at man har undladt det, er de svageste, de fattigste, kommet i den situation, at de får for lidt for deres brødkorn, fordi de skal sælge umiddelbart efter høst, og da er brødkornsprisen altid lav. Det har også givet sig udslag i, at arealerne med brødkorn er meget stærkt dalende. Sidste år havde vi ikke rug nok til at klare vor egen rugbrødsforsyning. I dag er indmalmingspligten kun 50 pct. Hvede render, så vidt det er oplyst, nogenlunde rundt, men til næste år er arealerne betydelig formindsket. Jeg synes, det er nedværdigende, at vi her i Danmark laver en kornordning, som i hvert fald ikke sikrer, at dansk brød bages af danske brødkornsprodukter, og jeg ville gerne, om vi i udvalget kunne snakke lidt om disse ting. Jeg tror, der kan findes en måde at gøre det på, så det ikke kommer til at koste staten i hvert fald væsentlige beløb.

Det tredje lovforslag drejer sig jo om tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter. Jeg ved ikke, om titlen er helt rigtig — det, det drejer sig om, er jo, at mejeriprodukter ikke skal belægges med moms, og at man derfor vil finde en ordning. Det er jo et led i de skattelove, som er vedtaget, hvorefter der skal ske visse tilbagebetalinger af moms. Jeg skal ikke sige mere om det. Jeg synes, forslaget ser meget udviklet ud, men det er jo også noget, man kan se på i udvalget. Vi er jo alle sammen klar over, hvad det drejer sig om; så gælder det bare om, at vi finder den rigtige måde at gøre det på.

Landbrugets problemer er ikke løst ved disse lovforslag, de løses først, når landbruget får friere afsætning med lige konkurrencevilkår, men lovforslagene her, som

jo er fremkommet efter de forhandlinger, der er ført imellem regeringen og landbrugets ansvarlige organisationer, er vel udtryk for, hvad der har kunnet opnås enighed om. Der er enkeltheder, vi gerne vil se på i et udvalg, men i øvrigt vil jeg anbefale lovforslagene til en velvillig behandling.

Peter Larsen: Jeg vil indlede med at udtrykke min tilfredshed med, at gartneri-loven behandles sammen med de øvrige landbrugslove, og at loven også skal have samme virketid. For selv om vilkårene for landbrug og gartneri kan være noget forskellige, er der alligevel mange berøringsflader. Det er jo også kommet til udtryk nu under overenskomstforhandlingerne på det lønmæssige område, at disse berøringsflader bevirker en vis parallelitet.

Der er i hvert fald ét meget væsentligt område, hvor problemstillingen er den samme, nemlig når det drejer sig om afsætningen, både af det, der går til eksport, og af det, der går til hjemmemarkedet. Her ligger det jo helt klart, at der i hvert fald er visse grupper inden for gartnerisektoren, som har vanskeligheder — vanskeligheder, som vel i første række skyldes markedsordningerne med told og restriktioner, men også i nogen grad skyldes den friere import af visse varer. Jeg tror, det har spillet en ret afgørende rolle her.

Vi erkender fra venstres side, at en lovgivning på disse områder til fremme af afsætningen er nødvendig, og vi vil gerne medvirke til en fortsat lovgivning på disse områder. Det, der naturligt melder sig i denne forbindelse, er jo spørgsmålet, om de fremsatte lovforslag er tilstrækkelig effektive. Er de midler, der stilles til rådighed, tilstrækkelige til at opfylde kravene, som stadig vokser? Jeg vil anerkende, at det er fremskridt med de 2 mill. kr., der yderligere stilles til rådighed i den kommende 2 års periode, men jeg tror på den anden side, at det ligger helt klart — det fremgår jo også af bemærkningerne til lovforslaget — at der er visse grupper inden for gartnerisektoren, som har vanskeligheder; jeg kan her nævne grønsagsgruppen, som på eksportmarkedet har måttet konstatere en tilbagegang.

Der er som nævnt mange faktorer, der indgår i dette, og det kan være svært umiddelbart at pege på, hvor de enkelte